Festival de minibaschet la Liceul nr. 37

In continuarea acțiunilor de popularizare a minibaschetului în rîndul elevilor, F. R. Baschet, în colaborare cu comisia de specialitate a municipiului București și cu Școala sportivă nr. 2, a organizat la Liceul nr. 37 din Capitală un festival. În cadrul acesteia, au fost făcute expuneri de tablouri, panouri și pliante despre minibaschet, demonstrații între formațiile Școlii sportive nr. 2, demonstrații ale minibaschetbaliștilor de la Liceul nr. 37. Seara, elevii liceului au avut prilejul să vizioneze filmul documentar „Phillips '66".

Participanților la festival le-au fost oferite premii constînd în diplome, pliante, însigne, brelocuri, cărți și plachete ale F.R.B.

Trofeu pentru cel mai bun procentaj la aruncările libere

Stimulat de ideea „Cupei Sportul", prof. Sigismund Ferencz, antrenorul campioanei noastre naționale la fete, Rapid, și fost timp de 11 ani antrenor al lotului reprezentativ, oferă o frumoasă cupă pentru echipa feminină care, la sfîrșitul celor 18 etape ale diviziei A, va înregistra cel mai bun procentaj la aruncările libere. Salutăm această inițiativă și sîntem convinși că ea va stimula pe antrenorii și jucătoarele divizionare în realizarea unei cît mai bune precizii în aruncările libere, atît de decisive în meciurile echilibrate. Deoarece luni dimineață nu sosiseră la federație toate foile partidelor disputate în prima etapă a campionatului divizionar, publicarea primului clasament va suferi o scurtă amînare.

REZULTATELE DIVIZIEI B

În prima etapă a diviziei B pentru echipele masculine, au fost înregistrate următoarele rezultate : Petrolul Ploiești — Academia militară 73—65 (45—37), Universitatea București — I.E.F.S. II 66—53 (34—21), Constructorul Arad — Unirea Craiova 106—67 (54—24), Farul Constanța — A.S.A. Bacău 85—58 (39—18), Crișul Oradea — Știința Sf. Gheorghe 96—50 (47—25), Politehnica Iași — Constructorul Iași 77—74 (40—28), Utilajul Timișoara — Constructorul Hunedoara 100—56 (46—33).

★

În divizia feminină A : A.S.A. Cluj — Voința Brașov 80—74 (48—35).

Politehnica București — primul lider al „Cupei Sportul"

Realizînd victoria în deplasare asupra Universității Timișoara, Politehnica București a devenit primul lider al „Cupei Sportul" oferită echipei masculine cu cea mai mare eficacitate. Politehnica a primit șapte puncte pentru victoria la nouă puncte și trei puncte pentru că a cîștigat în deplasare. Iată, de altfel, clasamentul după această primă etapă (precizăm că meciul Dinamo — „U" Cluj a fost amînat pentru vineri) :

1. Politehnica București 10 p
2. I.E.F.S. 9 p
3. Steaua 9 p
4—5. I.C.H.F. 7 p
4—5. Comerțul Tg. Mureș 7 p
6. Politehnica Galați 3 p
7—9. Rapid 2 p
7—9. Voința București 2 p
7—9. Univ. Timișoara 2 p
10. Politehnica Brașov 0 p.

Reamintim criteriile de alcătuire a clasamentului : VICTORII la peste 30 p : 10 p, între 21—30 p : 9 p, între 11—20 p : 8 p; între 6 și 10 p: 7 p; între 2 și 5 p: 6 p; la un punct sau în prelungiri : 5 p; ÎNFRÎNGERI la un punct sau în prelungiri : 4 p, între 2—6 p: 3 p, între 7—10 p: 2 p, între 11—20 p: 1 p, peste 20 de puncte : zero puncte. Pentru fiecare victorie obținută în deplasare (în jocurile dintre formațiile bucureștene, prima înscrisă în foaia de arbitraj va fi considerată gazdă) se mai adaugă trei puncte în clasament. În cazul cînd două sau mai multe echipe se vor afla la egalitate de puncte, departajarea lor se va face prin: a) numărul victoriilor în deplasare ; b) numărul victoriilor în care s-au înscris peste 100 de puncte.

ANUNȚ

Concursul revistei „Educație fizică și sport", dotat cu premii în valoare de peste 6 000 lei, își prelungește termenul de predare a lucrărilor pînă la 1 decembrie.

DUPĂ TURNEUL PE CATEGORII DE GREUTATE

„TITULARII" AU LIPSIT DE LA STARTUL ÎNTRECERILOR

Timp de patru zile (22—26 octombrie) Sibiul a fost gazda celui mai important eveniment pugilistic intern din ultima vreme : Turneul pe categorii de greutate.

Sosiți din toate colțurile țării, cei peste 60 de pugiliști înscriși la disputarea unei ierarhii „sezoniere", dar oficiale — care să înlocuiască campionatul republican pe echipe — și-au apărat cu ardoare șansele sau au încercat să se afirme în compania „elitei" naționale inițial anunțate. Grație prezenței unor specialiști care și-au notat în carnețele nume și date ale unor tineri care s-au afirmat cu această ocazie — indiferent de verdictul arbitrilor care, după cum vom vedea, nu s-au orientat constant pe parcursul celor patru zile — turneul a prilejuit pe de o parte cunoașterea unor „necunoscuți", iar pe de altă parte, unor boxeri consacrați, redobîndirea pozițiilor pierdute.

Neașteptîndu-se la o largă participare, Federația Română de Box, care a organizat turneul, a programat patru zile de concurs din care una — conform unui bun obicei — de odihnă, finaintea finalei. Dar iată că socotelile „de la birou" nu s-au potrivit cu cele din sala Școlii sportive, spre care s-au îndreptat un număr neașteptat de sportivi. Astfel, programînd în primele două zile 19 și respectiv 16 meciuri într-o gală, eliminînd și ziua de odihnă, turneul s-a dovedit un maraton foarte obositor. Cea mai mare parte dintre sportivii care au evoluat în finală au fost marcați de oboseală, astfel încît și întrecerile, care deși din punct de vedere tehnic nu au avut prea mult de suferit, n-au mai încleștat voințele așa cum se întîmplase în preliminarii.

În prima reuniune echipa de arbitri condusă de Petre Epureanu „a speriat" pe toată lumea, dictînd destule decizii eronate. Peste noapte s-a produs, însă, un miracol. A doua zi s-a arbitrat fără greșeală. Cum a fost posibil ? S-au restructurat criteriile după care se acordă o victorie la box ? Sau nu mai era nevoie de „greșeli" de vreme ce deja fuseseră eliminați o serie de pugiliști cu șanse la finală ?

Cicatricea care a închis peste noapte rana din organismul adevărului, devenea destul de dureroasă ori de cîte ori urmăream în ring evoluția unor boxeri „promovați"; mult mai slabi decît cei ce stăteau, eliminați, în tribune. Singurii arbitri pe care nu-i atinge rîndurile de față sînt — după părerea unanimă — Marin Zamfirescu (București) și Ion Chendreanu (Cluj), dar numai cu două flori care-și păstrează nealterată culoarea, buchetul tot nu încinta.

Dintre sportivii prezenți la startul celor cinci categorii de greutate (cocoș, semiușoară, semimijlocie, mijlocie și grea) Gabriel Pometcu (Voința București), Ovidiu Gorea (Voința Reghin) și Ion Hodoșan (Metalul Buc.) s-au dovedit de departe cei mai bine pregătiți, apți oricînd pentru satisfacerea serviciilor în lotul nostru național. După cum spunea unul dintre antrenorii prezenți la turneu. Vasile Tiță, un meci între Gabriel Pometcu și liderul „cocoșilor" noștri, Aurel Dumitrescu, n-ar fi scutit de surprize.

Din păcate, o serie de „cărți de vizită" de renume internațional, între care Constantin Ghiță și Ion Olteanu (Dinamo București) au ajuns în finale (Ghiță) sau au cîștigat turneul (Olteanu) cu mare greutate, iar uneori „ajutați" (regretăm ghilimelele, dar o facem în spiritul fair-play-ului) de către arbitri.

Regretăm faptul că la startul întrecerilor nu s-au prezentat mulți dintre pugiliștii de valoare, deși turneul pe categorii de greutate a fost investit oficial pentru a verifica ierarhia națională la fiecare categorie de greutate la jumătatea intervalului dintre două campionate naționale.

La categoria cocoș, prezența lui Aurel Dumitrescu sau Pavel Nedelcea ne-ar fi scutit acum de comparații valorice subiective. La „semimijlocie", antrenorul Ion Stoianovici, ar fi dorit ca elevul său, Ion Hodoșan, să poată încrucișa mănușile cu Victor Silberman, iar la „grea", nu știm cum s-ar fi terminat un meci dintre tînărul dinamovist Ilie Dascălu și Ion Alexe, total absent din actualitatea pugilistică.

Totuși, chiar dacă întrecerea recent încheiată nu a avut puterea de a restructura sau afla situația actuală în scara valorică a fiecărei categorii de greutate — datorită neprezentării sportivilor fruntași —, prin larga participare și prin oferirea posibilității de afirmare a unor sportivi relativ necunoscuți, ea s-a dovedit utilă, atingîndu-și cel puțin unul din scopurile pentru care a fost inițiată.

Gheorghe ILIUȚĂ

GÎNDEȘTE-TE LA ANDERSSON

Faptele sînt cunoscute din toate ziarele sportive care apar în aceste săptămîni pe continentele lumii și care s-au grăbit să comenteze, ca pe-o mare finală, „cazul Andersson". Jucător de clasă internațională acum vreo zece ani, importat cu preț greu din Suedia la Olympique Marseille, autor de goluri, de, implicit, victorii pentru echipa sa și de explozii în tribune, plătit ca, astăzi, un Tostao sau un Rivera, asaltat la ieșirea de pe stadion ca, astăzi, un Best, sau un Beckenbauer, alintat și căutat în coarne ca, astăzi, un Riva sau un Eusebio, înterul nordic a cunoscut, tînăr încă, un accident și dezechilibrîndu-se în ceasul acela de cumpănă pe toate planurile vieții a alunecat, cum se spune, „pe o pantă" despre care, cu toate că nu ni se oferă amănunte, intuim totul. O pantă atît de abruptă încît Andersson a căzut din funcția de idol al mulțimilor într-aceea de hamal în port. Secolul nostru, care-a anulat, prin mijloacele moderne de comunicație, distanțele geografice pe orizontala globului, se pricepe, în același timp, să anuleze, fulgerător, distanțele de la o „situație" socială la alta, pe verticala lumii... Iar zilele trecute, fostul creator de victorii a fost găsit mort în împrejurări sordide și la o vîrstă — 41 ani mi se pare, cînd colegul său de stadioane Stanley Mathews era disponibil pentru națională Angliei iar Pancho Gonzales învinge cele mai bune rachete ale momentului, cîștigînd turneul de tenis „open" de la Los Angeles.

O tragedie — s-a scris mai peste tot. Dar de ce nu se adaugă că asemeni prăbușirilor din Eschil sau Shakespeare, sensul tragediei este acela de a procura lecții ? Moartea înaintașului, mai întîi aceea sportivă și socială, pe urmă cealaltă pură și simplă, ar trebui să stăruie în conștiința băieților cu numele scandate de 80 000 spectatori, ca un „memento Andersson".

Da, da...

...De aceea, adresîndu-mă dumitale, care ești ispitit să confunzi, ca orice învingător, o bătălie cîștigată cu un război și o clipă cu o viață, te rog : gîndește-te la Andersson.

Dacă, ieșind din cabine după meciul în care ai înscris golul hotărîtor, băieții te asaltează pentru un autograf, radio-reporterii se înghesuie cu microfonul pentru o declarație, crainicul de la T.V. îți strigă, arătînd camera de luat vederi : zîmbește Vasile !, blitzurile sparg întunericul, trimișii speciali de la „l'Equipe", „La Stampa" sau „World Soccer" titrează : Vasile, un „Pele al Estului", automobilele venite de la Baia Mare și Pitești poartă pe parbriz numele tău, transportîndu-l ca un slogan în toată țara, gîndește-te la Andersson.

Dacă viața ta, pînă mai adineaori modestă, se plasează brusc pe altă orbită, aducîndu-ți bani într-o lună, cît nu cîștigai într-un an, casă după trei minute de așteptare, un Oldsmobile în jurul căruia se-adună seară de seară toți băieții din cartier[1]), călătorii la Paris și la Buenos Aires, la Roma și la Singapore, hoteluri cu nume înscrise în Gotha-ul „palace-urilor" internaționale, coctailuri la ambasade și miniștri-adjuncți care te bat patern pe umeri, comentînd ultima ta „foarfecă" în careu — gîndește-te la Andersson.

Și dacă cei patru prieteni mai vechi și cei o sută cincizeci și opt mai noi se-ngrămădesc cotidian în jurul tău, chemîndu-te veșnic la masă și chemîndu-se, urmîndu-te pretutindeni ca o suită, mitralîndu-te de trei ori pe zi cu telefonul pentru a se interesa de sănătate, de antrenamentul de marți, de meciul de miercuri, de femeia de joi și de pașaportul de vineri, răspunzînd prezent și cu o fidelitate emoționantă tuturor dorințelor, plictiselilor și capriciilor tale de zi sau de noapte — gîndește-te, te rog frumos, gîndește-te la Andersson.

[1]) și toate fetele

Al. MIRODAN

Campionatul pe echipe

(Urmare din pag. 1)

pe echipe a prilejuit o îmbunătățire remarcabilă a mediilor rezultatelor pe anul 1969. Astfel, la nivelul primilor 10 media este mai bună în 25 probe din 31 iar la nivelul primilor 20, procentul de creștere este și mai ridicat : 28 probe din 31 în progres față de anul 1968.

În sfîrșit, ultima concluzie pozitivă — după părerea noastră — se referă la omogenizarea echipelor. De data aceasta 4 echipe au luptat pentru titlu, cu șanse mai mari sau mai mici, față de 2, pînă acum.

Cu toate acestea, ediția 1969 nu a rezolvat toate problemele. Pentru sportivii de valoare, campionatul nu a constituit un stimulent pentru recorduri republicane. Totodată, reprezentativele de județ sau cluburile organizatoare nu au depus întotdeauna eforturile necesare pentru a asigura toate condițiile regulamentare.

★

În legătură cu comportarea echipelor, ne vom opri în principal la cele din categoria A.

Clubul atletic Universitar s-a dovedit echipa cea mai omogenă și mai completă, cîștigînd pe deplin meritat campionatul. Clubul este foarte bine încadrat tehnic, ceea ce creează premise pentru un lucru bun în continuare. Este necesar să se muncească pentru ridicarea atleților din linia a doua la nivelul republican, iar a celor din primul eșalon la nivel internațional.

Dinamo București, secție foarte puternică, a fost la un pas de a cîștiga, dar a ratat 3 probe : suliță fete, 200 m bărbați și 4×100 m. Echipa s-a prezentat în progres remarcabil la femei, și în regres la bărbați, altă dată punctul forte al secției.

Steaua București, echipă în regres față de anul trecut, atît prin prisma locului 3 cît și prin prisma meciului pierdut la clubul Metalul. Rămîne de neînțeles faptul că, de 2 ani, această echipă pornește la fiecare etapă cu un handicap de 32—0, prin neprezentarea nici unui atlet la ciocan, greutate, disc, suliță fete. Revirimentul se poate produce prin angrenarea și ridicarea unor juniori din noua pepinieră.

Județul Cluj. Echipă serioasă, care a constituit un adversar puternic pentru toate formațiile. Este urmarea climatului favorabil de lucru.

Județul Brașov. A început foarte slab și mulți o vedeau candidată la divizia B. Atleții de la poalele Tîmpei s-au mobilizat, apoi, realizînd cîteva victorii care i-au situat pe o poziție nesperată inițial. Avînd resurse mari, atletismul brașovean poate prezenta în 1970 o echipă mult îmbunătățită valoric.

Metalul București a regresat față de anul trecut, salvîndu-se de la retrogradare, în ultima clipă, prin surprinzătoarele victorii obținute în fața echipelor Steaua și Rapid. Avînd posibilități de a atrage juniori din uriașul rezervor al școlilor profesionale, Metalul trebuie să depună eforturi pentru a-și completa echipa, acolo unde a avut goluri în acest an.

Rapid București, după un început furtunos care o anunța favorită, a terminat penibil. Se impun măsuri urgente, în primul rînd de natură organizatorică, deoarece echipa a dovedit în primele două etape un potențial remarcabil.

Județul Prahova, nou promovată în divizia A, a reușit să se mențină în prima categorie prin victoria realizată la Cluj în fața echipei Argeș. Faptul că este alcătuită aproape numai din juniori, este deosebit de pozitiv pentru o echipă de divizia A.

Județul Argeș. Județul care a realizat primul stadion de atletism, a retrogradat din divizia A. Explicația ? Din mulțimea de antrenori și profesori existenți, numai doi : Emil Drăgan și Gabriel Bădescu au o activitate bună. Ceilalți...

Dintre echipele din divizia B se detașează cea a Școlii sportive de atletism din București și cea a Județului Timiș. Mai pot fi remarcate județele Neamț, Iași, Bacău, Bihor, Dolj, Mureș, Maramureș.

★

Față de cele arătate și avînd la bază mai multe păreri culese de la specialiști, facem o serie de propuneri, de care este bine să se țină seama la alcătuirea regulamentului pentru anul viitor.

1. Regulamentul campionatului național trebuie simplificat. În prezent, el este o adevărată tabelă de logaritmi, care dă naștere la confuzii, la interpretări diferite. Regulamentul trebuie să fie foarte scurt, dar în același timp clar și concis.

2. La divizia B este necesară o reîmpărțire a celor două serii, după criterii geografice, pentru reducerea cheltuielilor de transport la minimum.

3. Pentru stimularea doborîrii recordurilor republicane, propunem acordarea unui punctaj suplimentar de 10 puncte pentru fiecare record de seniori și 5 pentru fiecare record de juniori doborît.

4. Este necesară o nouă împărțire în timp a etapelor, în așa fel încît o etapă să aibă loc obligatoriu în luna iunie sau iulie, în octombrie urmînd să se dispute o singură etapă. În acest fel se va reduce și durata competițională și așa destul de lungă.

5. Divizia B să fie deschisă, în special, juniorilor. Dintre seniori, să poată participa numai cei care au cel puțin categoria a II-a de clasificare.

6. Pentru ușurarea punctajului, care comportă atîtea discuții, să se precizeze că față de punctajul 5—3—2—1 existent, primesc zero puncte cei care sînt descalificați, nu trec înălțimea inițială, sau abandonează.

7. Să se precizeze că nu sînt admise schimbări în echipe pe parcursul campionatului, cu excepția juniorilor promovați din pepinieră proprie, sau a celor noi legitimați.

Toate aceste propuneri, sînt izvorîte din dorința de a contribui la creșterea valorică a celui mai important concurs atletic intern, campionatul național pe echipe.

AZI, ETAPĂ ÎN DIVIZIA A (m)

• Astăzi, echipele masculine din divizia A de volei vor susține întîlnirile din cadrul etapei a III-a. Iată programul jocurilor : *Progresul — Rapid București* (sala Progresul, de la ora 18), *Viitorul Bacău — Steaua, Minerul Baia Mare — Dinamo, Unirea Tricolor Brăila — Petrolul Ploiești, Universitatea Craiova — Politehnica Galați, Politehnica Timișoara — Tractorul Brașov.*

• În divizia B, s-au disputat partidele din cadrul celei de a III-a etape. REZULTATE TEHNICE : *feminin* — Spartac București — Corvinul Deva 3—1, U.T.A. — Voința Sibiu 3—0, Viitorul Bistrița — Sănătatea Arad 3—1, Drapelul roșu Sibiu — Medicina Cluj 3—0, Voința Brașov — Voința Zalău 3—0, Constructorul — Viitorul 1—3, Universitatea Craiova — Flacăra roșie 3—1, Universitatea București — A.S.E. 3—0, Politehnica Galați — Progresul Rm. Sărat 3—0 ; *masculin* — Silvania S. Silvaniei — Politehnica Brașov 1—3, Universitatea Timișoara — C.F.R. Timișoara 0—3, A.S.A. Sibiu — C.F.R. Cluj 2—3, Ind. sîrmei C. Turzii — Alumina Oradea 2—3, Voința Arad — Voința Baia Mare 3—0, Medicina — Electra 2—3, Aurora — I.E.F.S. 3—2, Farul — Universitatea București 3—1, Viitorul Săvinești — Electroputere Craiova 3—1, Politehnica Iași — Vagonul Ploiești 3—0.

• În divizia școlară s-au disputat partidele etapei a IV-a. Cîteva din rezultatele înregistrate : *masculin* — Liceul 2 Rm. Vîlcea — Liceul 2 Tg. Jiu 3—0, Gr. șc. coop. Rm. Vîlcea — C.F.R. Timișoara 3—2, Șc. sp. Sibiu — Liceul Tîrnăveni 3—0, Șc. sp. Bacău — Liceul militar Cîmpulung 3—0, Viitorul — Rapid 3—1, C.S.S. — Liceul M. Basarab 3—0 ; *feminin* : Șc. sp. Bacău — Penicilina Iași 3—0, Șc. sp. Ploiești — Liceul 3 Tîrgoviște 3—0, Șc. sp. Craiova — Șc. sp. Caransebeș 0—3, Șc. sp. Deva — Șc. sp. Timișoara 2—3, Șc. sp. Tg. Mureș — Liceul N. Bălcescu Cluj 0—3, Liceul 2 Rm. Vîlcea — Șc. sp. Arad 3—0.

CHEMARE LA CÎNTECUL SPORTIV

Muzica are darul de a conferi elanurilor, gîndurilor, simțămintelor noastre un contur, o substanță, o expresie atît de personală, încît un cîntec bun devine generator de viață și o iradiază intens. Este cunoscut episodul povestit de Hector Berlioz în **Memoriile** sale despre însuflețirea care a cuprins mulțimea, cînd, cu prilejul mișcărilor revoluționare din 1830 în Franța, mii și mii de oameni au cîntat spontan, ca la indicația unei baghete vrăjite, **Marsilieza** intonată de compozitorul francez într-o piață a Parisului. Marșul lui Rouget de l'Isle, devenit gestul simbolic al dărîmării Bastiliei și a lumii feudale, și-a păstrat, de aproape două secole, prospețimea muzicală și acțiunea mobilizatoare asupra maselor. Este un cîntec al tuturor, nu numai pentru că e simplu, comunicativ, generos ca melodie, **inspirat**, așadar, ci și pentru că el s-a născut din nevoia mulțimii de a-și tălmăci prin muzică avînturile, freamătul interior, energia din belșug revărsată peste filele istoriei.

Cîntecele care trăiesc și înfruntă vremea, asociindu-se în memoria noastră afectivă cu anumite momente, situații, stări festive se nasc întotdeauna din necesitatea maselor de exprimare a unei emoții comune, a unui entuziasm, a unor stări colective. Pildă ne sînt atîtea mici capodopere de inspirație artistică din chiar istoria muzicii noastre. **„Deșteaptă-te, române", „Hora Unirii", „Pe-al nostru steag e scris Unire"**, și altele încă, răspund apelului unor momente importante din istoria națională. Ele au un ritm și un text adecvate sentimentului popular față de evenimente semnificative, din trecutul istoric. Dar cu toate că au răsărit dintr-un climat sufletesc azi depășit, și-au perpetuat, în ciuda simplității melodiei și a versurilor, forța de mobilizare asupra auditorilor, fiindcă sînt cîntece izvorîte dintr-o simțire colectivă, din grandioasa sărbătoare umană a sentimentului național.

Sportul românesc, ale cărui înfăptuiri și succese în țară și peste hotarele ei sporesc cu fiecare an, n-a inspirat încă pe nici un compozitor al nostru la un marș al sportivilor, la o melodie largă, generoasă și antrenantă, pe al cărei ritm să se poată desfășura marile evoluții festive, ca și micile parăzi sau evenimente de club. CNEFS a editat, nu prea demult, un caiet cu cîntece pe teme sportive, create de compozitorii români : nici una din piese nu aspiră însă la ceea ce ar putea să devină o monogramă muzicală a sportului național, la ceea ce este un cîntec fluturînd pe buzele tuturor, un „șlagăr". Tot CNEFS a lansat, recent, un concurs pentru cele mai izbutite cîntece sportive : în afara cîtorva mențiuni, premiile nu au putut fi acordate, deoarece nici una din compoziții nu exprima, cu destulă putere de convingere, pulsația euritmiei, bucuria mișcării, bețiile izbînzii, dragostea de victorie și de eliberare prin acțiune. După cum remarca un membru al juriului, nici unul din concurenți „n-a avut destulă muzică în-sînul !"

Versuri, melodie, freamăt, toate acestea țin de inspirație, de meșteșug, de entuziasmul artistului creator. Am impresia că nu avem deocamdată un marș al sportului românesc, un imn al sportivilor noștri, nu fiindcă ne-ar lipsi poeții și compozitorii înzestrați, ci fiindcă aspectul acesta de cîntec cu tematică specială n-a fost privit cu seriozitatea ce i se cuvine. Or, numai din această seriozitate poate să apară prodigioasa erupție melodică și ritmică, pe care sportivii o așteaptă.

Sînt poeți și sînt destui muzicieni, care participă la competițiile de arenă, care se însuflețesc pentru victoriile echipelor sau recordmanilor noștri. De ce li se opreste, oare, însuflețirea în pragul mesei lor de lucru, înaintea clapelor pianului ? Deoarece cîntecul sportiv li se pare, probabil, un lucru prea ușor, poate chiar neimportant artistic, lipsit de conținutul și noblețea faptului creator. Ei uită, se pare, că orice cîntec pe care mulțimile și-l însușesc este întotdeauna o sinteză desăvîrșită a simțirii și artei, un triumf al inventivității creatoare. Prin el, creatorul a reușit să dea în propriul său suflet peste sufletul mulțimii, peste sufletul unei întregi țări sau chiar lumi.

De astfel de cîntece, de un astfel de cîntec sau marș al sportului românesc avem nevoie. Poeții și compozitorii sînt invitați să colaboreze împreună spre a-l crea cît mai curînd și cît mai izbutit, participînd prin vers și melodie la freamătul sportiv, puternic și sănătos, din țara noastră. Nu numai CNEFS îl așteaptă, ci și noi, cei mulți — sportivi și nesportivi deopotrivă — spre a ne adăpa la izvorul lui de entuziasm liric !

George SBÂRCEA

În curînd RADU BELIGAN la TEATRUL BULANDRA

într-o nouă comedie românească

TRANSPLANTAREA INIMII NECUNOSCUTE

de ALEXANDRU MIRODAN

ÎN CADRUL FESTIVALULUI FILMULUI SOVIETIC, AZI LA CINEMATOGRAFUL „REPUBLICA"